

REDAKTÖR: NILS HANSSON
738 21 27, E-POST MUSIK@DN.SE

THOMAS
ANDERBERG

JOHANNES
CORNELL

ELECTROPUNK
MONTYS LOCO
"FAREWELL MR HAPPY"
(NONS/BONNIER AMIGO)

4. Montys Locho har blivit ännu argare. Stockholmsduons fjärde album låter som om någon lindar in ett par stilettklackar i sockervadd och siktar mot skrevet. För "Farewell Mr Happy" är en uppgörelse med usla relationer som fullt ut byter ett blekt singer/songwriter-förflutet mot finstämd electropunk. En koncentrerat sammanhållen ljudbild arbetar sig upp till Arcade Fire-proportioner. Där emellan ligger The Knife eller ett mindre excentriskt CocoRosie närmare till hands. Popmelodier bor granne med industrielektronik och atmosfärexperiment i ett betongområde, där snärtiga trumtakter piskar fram en förtätad stämning mellan kärleksförnekelse och dystopiska avskedstal till den labila tvåsamhetslyckan.

JOHANNA PAULSSON
Bästa spår: "Heavy", "Criminal"

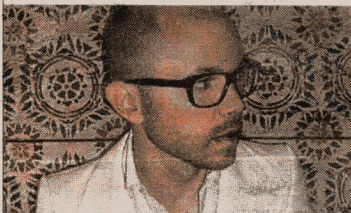
SENROMANTIK
ALEXANDER SKRJABIN
SAMTLIGA PIANOVRK
MARIA LETTBERG
(CAPRICCIO/IMPORT, 8 CD)

5. Alexander Skrjabins musik kräver – som rent pianistiska talanger – såväl erotisk sinnlighet som demoni av sina uttolkare. Många med fingrar känsliga för Chopintradition ger prov på det förra men saknar talang för det senare. Det

omvända gäller inte sällan för dem som uppsöker Skrjabins utifrån den moderna tradition han förebådade.

Det bästa är en pianist som har god förtrogenhet med hela Skrjabins värld och utvecklingshistoria. Det har Maria Lettberg, en lettisk pianist med svenskt medborgarskap som är verksam i Tyskland. Också då man jämför med välkända namn som Vladimir Sofronitsky, Vladimir Horowitz, Svatoslav Richter och nya stjärnskottet Jevgenij Sudbin framstår hon som en rakt igenom känslig och välgenomtänkt uttolkare av denna märkliga produktion med sin extrema densitet. Ledigt slår hon ut den enda konkurrenten när det gäller hela pianoproduktionen – den alltför flinkfingrade Michael Ponti. Men det finns heller inget imitativt över hennes tolkningar; också då hon mer påtagligt avviker från normen är har man fullt förtroende för hennes uppfattning. Boxen är en glädjekälla att ösa ur eller göra tillfälliga nedslag i.

THOMAS ANDERBERG
Bästa spår: Fjärde sonaten och "Två danser" opus 73

VISROCK
TOMAS ANDERSSON WIJ
"EN SOMMAR PÅ SPEED"
(EBENESER/UNIVERSAL)

2. Tio år efter debuten "Ebeneser" släpper Södermalms egen Peter LeMarc jr sin åttonde skiva. Denna gång har han svept in sina sånger i stråkar och blås, kanske för att dölja att skivan textmässigt inte når upp till hans tidigare nivå. Det tydligaste exemplet är "Hornsgatans dag (28 september 1980)" med dess pretentiösa talande minnesfragment. "Det är så riskfritt att vara elegant, att vara cynisk, att vara tung och blasé" sjöng Tomas Andersson Wij redan för åtta år sedan i "Du skulle tagit det helt fel". Men det är inte hans känslomässiga nakenhet som är problemet här, den är som alltid hans styrka. Akilleshä-